



Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (nionde avdelningen)

den 11 september 2014*

”Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Förordningarna (EEG) nr 1408/71 och (EG) nr 883/2004 — Tillämplig nationell lagstiftning — Fastställande av behörig medlemsstat för att bevilja en familjeförmån — Situation där den migrerande arbetstagaren och dennes familj bor i en medlemsstat i vilken de har centrum för sina intressen och i vilken en familjeförmån har mottagits — Ansökan om en familjeförmån i ursprungsmedlemsstaten efter det att det inte längre föreligger någon rätt till förmåner i bosättningsmedlemsstaten — Lagstiftning i ursprungsmedlemsstaten enligt vilken sådana förmåner ska beviljas alla som har en registrerad bostadsadress i den medlemsstaten”

I mål C-394/13,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) genom beslut av den 2 maj 2013, som inkom till domstolen den 11 juli 2013, i målet

Ministerstvo práce a sociálních věcí

mot

B.,

meddelar

DOMSTOLEN (nionde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Safjan samt domarna A. Prechal (referent) och K. Jürimäe,

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- B., genom V. Soukup, advokat,
- Tjeckiens regering, genom M. Smolek och J. Vlácil, båda i egenskap av ombud,
- Greklands regering, genom T. Papadopoulou, i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tjeckiska.

— Europeiska kommissionen, genom D. Martin och P. Němečková, båda i egenskap av ombud,
med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till
avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 76 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen – i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1) och i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 592/2008 av den 17 juni 2008 (EUT L 177, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1408/71) – och av artikel 87 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, s. 1 och rättelse i EUT L 200, 2004, s. 1 samt EUT L 201, 2005, s. 47), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 988/2009 av den 16 september 2009 (EUT L 284, s. 43) (nedan kallad förordning nr 883/2004).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Ministerstvo práce a sociálních věcí (arbetsmarknads- och socialministeriet) och B. angående ett beslut enligt vilket B. inte längre har rätt till familjeförmåner på grund av att Republiken Tjeckien inte är behörig att bevilja dessa förmåner.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Förordning nr 1408/71

- 3 I artikel 1 i förordning nr 1408/71, med rubriken ”Definitioner”, föreskrivs följande i punkt h:
”*Bosättning*: stadigvarande bosättning.”
- 4 I artikel 13 i förordning nr 1408/71, med rubriken ”Allmänna bestämmelser”, föreskrivs följande:
”1. Om något annat inte följer av artiklarna 14c och 14f skall personer för vilka denna förordning gäller omfattas av lagstiftningen i endast en medlemsstat. Denna lagstiftning skall bestämmas enligt bestämmelserna i denna avdelning.
2. Om något annat inte följer av artikel 14–17 gäller följande:
...
f) Den för vilken lagstiftningen i en medlemsstat upphör att gälla utan att lagstiftningen i en annan medlemsstat blir tillämplig på honom enligt någon av reglerna i föregående punkter eller enligt något undantag eller någon särskild bestämmelse i artikel 14–17 skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt uteslutande enligt bestämmelserna i den lagstiftningen.”

- 5 Artikel 76 i förordning nr 1408/71 har rubriken "Prioritetsregler då rätt till familjeförmåner samtidigt föreligger enligt lagstiftningen i den behöriga staten och enligt lagstiftningen i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta" och återfinns i avdelning III, under kapitel 7, samt har rubriken "Familjeförmåner". Artikel 76.1 har följande lydelse:

"Om familjeförmåner för samma tid och för samma familjemedlem på grund av förvärvsverksamhet utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta, skall rätten till familjeförmåner som utges enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, i förekommande fall med tillämpning av artikel 73 eller 74, innehållas till det belopp som utbetalas enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten."

Förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009

- 6 Förordning nr 1408/71 har ersatts av förordning nr 883/2004. Denna senare förordning är enligt sin artikel 91 tillämplig efter det att dess tillämpningsförordning trätt i kraft. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, s. 1), trädde i kraft den 1 maj 2010.

- 7 Artikel 1 i förordning nr 883/2004, med rubriken "Definitioner", har följande lydelse i punkt j: "*bosättning*: den ort där en person är stadigvarande bosatt".

- 8 Artikel 11 i denna förordning, med rubriken "Allmänna bestämmelser", har i punkterna 1 och 3 e följande lydelse:

"1. De personer som denna förordning tillämpas på skall omfattas av endast en medlemsstats lagstiftning. Denna lagstiftning skall fastställas i enlighet med denna avdelning.

...

3. Om inget annat följer av artiklarna 12–16, skall

...

- e) en person på vilken a–d inte är tillämpliga omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt, utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning enligt vilka personen har rätt till förmåner enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater."

- 9 Artikel 87 i samma förordning, med rubriken "Övergångsbestämmelser", har följande lydelse i punkterna 1, 3 och 8:

"1. Ingen rätt skall förvärfvas enligt denna förordning för tiden före den dag då den börjar tillämpas.

...

3. Om inget annat följer av punkt 1 skall en rättighet enligt denna förordning förvärfvas även om rätten hänförs till ett försäkringsfall som inträffade före den dag då den började tillämpas i den berörda medlemsstaten.

...

8. Om en person enligt denna förordning omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat än den som fastställs i enlighet med avdelning II i [förordning nr 1408/71], ska den lagstiftningen fortsätta tillämpas när den rådande situationen förblir oförändrad och under alla omständigheter under högst tio år från den dag då denna förordning ska börja tillämpas, om inte personen i fråga ansöker om att omfattas av den lagstiftning som ska tillämpas enligt den här förordningen. ...”

10 Artikel 11 i förordning nr 987/2004, med rubriken ”Kriterier för fastställande av bosättningsort”, har följande lydelse:

”1. Om två eller flera medlemsstaters institutioner har skilda uppfattningar när det gäller att fastställa bosättningsorten för en person som omfattas av grundförordningen, ska dessa institutioner i samförstånd fastställa var den berörda personen har sina huvudsakliga intressen, på grundval av en samlad bedömning av alla tillgängliga uppgifter om relevanta fakta, vilket skulle kunna omfatta följande:

- a) Vistelsens varaktighet och kontinuitet på de berörda medlemsstaternas territorier.
- b) Personens situation, inbegripet:
 - i) Verksamhetens art och särskilda karaktär, särskilt platsen där verksamheten vanligtvis utövas, verksamhetens stadigvarande karaktär och ett anställningsavtals varaktighet.
 - ii) Personens familjesituation och personens familjeband.
 - iii) Utövandet av oavlönad verksamhet.
 - iv) När det gäller studerande, deras inkomstkälla.
 - v) Personens bostadsförhållanden, särskilt huruvida bostaden har permanent karaktär.
 - vi) Den medlemsstat där personen anses vara bosatt för skatteändamål.

2. Om de berörda institutionerna efter övervägande av olika kriterier som grundar sig på relevanta fakta enligt punkt 1 inte kan komma överens, ska den berörda personens avsikt såsom den framgår av sådana fakta och omständigheter, särskilt skälen till att personen har flyttat, anses vara avgörande för fastställandet av personens faktiska bosättningsort.”

Tjeckisk rätt

11 Det framgår av beslutet om hänskjutande att varje person, enligt artiklarna 3 och 31.1 andra meningen i lag nr 117/1995 om socialt bistånd, (zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře), i dess lydelse vid tidpunkten för antagandet av det i det nationella målet aktuella myndighetsbeslutet, har rätt till föräldrapenning om vederbörande har en registrerad bostadsadress i Tjeckien i enlighet med artiklarna 10 och 10a i lag nr 133/2000 om folkbokföringsregistret och personnummer samt om ändring av vissa lagar (zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel)).

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 12 B. är en tjeckisk medborgare som är bosatt i Frankrike med sin make och sin minderåriga dotter som är född där. B. och hennes make har dock var sin bostad i Tjeckien som är registrerade i enlighet med artikel 10 i lag nr 133/2000 om folkbokföringsregistret och personnummer samt om ändring av vissa lagar.
- 13 B. har erhållit arbetslöshetsersättning i Frankrike och hennes make är yrkeverksam där. Hela familjen är sjukförsäkrad i Frankrike. Under perioden mellan den 9 februari och den 30 maj 2009 var B. mammaledig och erhöll därför föräldrapenning under mammaledighet i Frankrike. Under perioden mellan den 1 juni och den 30 november 2009 erhöll B. i samma medlemsstat den kompletterande inkomstbaserade familjeförmånen "prestation d'accueil du jeune enfant", eller "PAJE" (bidrag vid barns födelse eller vid adoption). När denna ersättning inte längre utgick ansökte B. i Tjeckien om att beviljas en familjeförmån.
- 14 Úřad práce (arbetsförmedlingen) i Ostrava beslutade den 14 juni 2010 att bevilja B. nämnda förmån från och med den 1 december 2009.
- 15 Krajský úřad Moravskoslezského (regional myndighet i regionen Moravie-Silésie), vars befogenhet överförts till Ministerstvo práce a sociálních věcí, ansåg att frågan om B:s rätt till familjeförmånen skulle prövas på nytt från och med ikraftträdandet av förordning nr 883/2004, närmare bestämt den 1 maj 2010, och fattade därför den 16 november 2010 beslut om att dra in den aktuella familjeförmånen från och med den 1 maj 2010. Skälet härtill var att Republiken Tjeckien inte längre var den behöriga medlemsstaten, eftersom B. och hennes familj hade centrum för sina intressen i Frankrike.
- 16 Den hänskjutande domstolen hyser tvivel om huruvida Republiken Tjeckien kan anses behörig att bevilja B. en familjeförmån. Även om Tjeckien tidigare var behörig att bevilja en familjeförmån, är det emellertid tveksamt huruvida denna behörighet fortfarande gäller efter den 1 maj 2010, med hänsyn till den nya regleringen om bosättning i förordning nr 987/2009.
- 17 Under dessa omständigheter beslutade Nejvyšší správní soud (högsta förvaltningsdomstolen) att vilandeförklara målet och att ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1) Ska artikel 76 i [förordning nr 1408/71] i detta fall, – där sökanden, hennes make och hennes barn bor i Frankrike, maken arbetar där, de har centrum för sina intressen där och sökanden i Frankrike har fått familjeförmånen PAJE (prestation d'accueil du jeune enfant) fullt utbetald – tolkas så, att Republiken Tjeckien är behörig [medlems]stat för att bevilja en familjeförmån/föräldrapenning?

För det fall den första frågan ska besvaras jakande:

2) Ska övergångsbestämmelserna i [förordning nr 883/2004] tolkas så, att Republiken Tjeckien är skyldig att bevilja en familjeförmån efter den 30 april 2010, trots att en stats behörighet – från och med den 1 maj 2010 – kan påverkas av den nya definitionen av bosättningsort i [förordning nr 987/2009] (artikel 22 och följande artiklar)?

För det fall den första frågan ska besvaras nekande:

3) Ska [förordning nr 883/2004] – och särskilt artikel 87 i förordningen – tolkas så, att Republiken Tjeckien, under sådana omständigheter som dem som är för handen i detta fall, från och med den 1 maj 2010 är behörig [medlems]stat för att bevilja en familjeförmån?"

Huruvida tolkningsfrågorna kan tas upp till sakprövning

- 18 B. har gjort gällande att frågorna inte är relevanta för det nationella målet, eftersom de avser hennes rätt till familjeförmåner från och med den 1 december 2009, trots att det inte har bestritts att hon har rätt till dessa förmåner för perioden mellan den 1 december 2009 och den 1 maj 2010. Målet avser nämligen enbart frågan huruvida hon fortsatt har rätt till nämnda förmåner efter den 1 maj 2010.
- 19 Domstolen erinrar om att det inom ramen för en talan som väckts med stöd av artikel 267 FEUF uteslutande ankommer på den nationella domstolen, vid vilken målet anhängiggjorts och som har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till domstolen. Domstolen är följaktligen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när de frågor som har ställts avser tolkningen av unionsrätten. Presumtionen att tolkningsfrågor från de nationella domstolarna är relevanta kan bara brytas i undantagsfall, närmare bestämt då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet eller då frågorna är hypotetiska eller då EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (se, bland annat, dom Iberdrola Distribución Eléctrica, C-300/13, EU:C:2014:188, punkt 16).
- 20 I förevarande fall verkar det inte som att den av den hänskjutande domstolen begärda tolkningen av unionsrätten saknar samband med de verkliga omständigheterna eller med saken i det nationella målet eller att frågorna är hypotetiska. Eftersom EU-domstolen dessutom har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den, kan frågorna, tvärt emot vad B. har hävdad, tas upp till sakprövning.

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

- 21 Domstolen erinrar inledningsvis om att det enligt det förfarande för samarbete mellan nationella domstolar och EU-domstolen som införts genom artikel 267 FEUF ankommer på EU-domstolen att ge den nationella domstolen ett användbart svar, som gör det möjligt för den domstolen att avgöra det mål som den ska pröva. I detta syfte kan EU-domstolen behöva omformulera de frågor som hänskjutits (dom Krüger, C-334/95, EU:C:1997:378, punkterna 22 och 23, och Hewlett-Packard Europe, C-361/11, EU:C:2013:18, punkt 35).
- 22 Den hänskjutande domstolen har i förevarande fall ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida förordning nr 1408/71 ska tolkas så, att den utgör hinder mot att en medlemsstat anses som behörig stat för att bevilja en person familjeförmåner, i enlighet med den nationella lagstiftningen, enbart mot bakgrund av att personen i fråga har en registrerad bostadsadress i denna medlemsstat utan att denna person eller dennes familj arbetar eller är stadigvarande bosatta där.
- 23 I enlighet med domstolens fasta praxis är syftet med bestämmelserna i avdelning II i förordning nr 1408/71 bland annat att de berörda i princip ska omfattas av en enda medlemsstats sociala trygghetssystem, så att kumulering av flera medlemsstaters tillämpliga lagstiftningar och de komplikationer som kan följa härmed undviks. Denna princip kommer särskilt till uttryck i artikel 13.1 i denna förordning (se, bland annat, dom Hudzinski och Wawrzyniak, C-611/10 och C-612/10, EU:C:2012:339, punkt 41).

- 24 I förevarande fall konstaterar domstolen, vad gäller rätten till familjeförmåner, att den lagstiftning som ska tillämpas i en sådan situation som den vilken B. befinner sig i anges i artikel 13.2 f i förordning nr 1408/71. Av artikel 13.2 i förordning nr 1408/71 följer nämligen att en person som helt har slutat förvärvsarbete i en medlemsstat och följaktligen inte längre uppfyller förutsättningarna i artikel 13.2 a i denna förordning och inte heller uppfyller förutsättningarna i någon annan bestämmelse i förordningen för att omfattas av en medlemsstats lagstiftning, ska omfattas av lagstiftningen i den stat där han eller hon tidigare förvärvsarbetat, när vederbörande fortsatt är bosatt där (dom Kuusijärvi, C-275/96, EU:C:1998:279, punkterna 29 och 34).
- 25 Mot bakgrund av denna bestämmelse omfattas B. följaktligen av lagstiftningen i den medlemsstat där hon tidigare förvärvsarbetat och där hon alltså är bosatt, vilket med hänsyn till de omständigheter som följer av beslutet om hänskjutande är den franska lagstiftningen.
- 26 Det följer nämligen av artikel 1 h i förordning nr 1408/71 att begreppet ”bosättning”, i den mening som avses i förordningen, avser stadigvarande bosättning, närmare bestämt den plats där de berörda personerna stadigvarande bor och där de har varaktigt centrum för sina intressen, och således är ett självständigt unionsrättsligt begrepp (dom Swaddling, C-90/97, EU:C:1999:96, punkterna 28 och 29). Av de omständigheter som den hänskjutande domstolen har anfört och som har redovisats i punkterna 12 och 13 i denna dom, framgår att B. stadigvarande bor och har varaktigt centrum för sina intressen i Frankrike.
- 27 Mot bakgrund av att B., enligt artikel 13 i förordning nr 1408/71, omfattas av fransk lagstiftning uppkommer frågan om huruvida bestämmelserna i denna förordning utgör hinder mot att de i det nationella målet aktuella familjeförmånerna beviljas enligt lagstiftningen i en medlemsstat som inte är behörig stat i den mening som avses i nämnda förordning. Det framgår nämligen av beslutet om hänskjutande att B., enligt tjeckisk lagstiftning, kan beviljas denna förmån enbart på grund av hon har en registrerad bostadsadress inom Republiken Tjeckiens territorium.
- 28 I detta avseende erinrar domstolen om att en icke-behörig medlemsstat kan fortsätta att bevilja familjeförmåner om det finns en precis och särskilt nära anknytning mellan den ifrågavarande statens territorium och den aktuella situationen, under förutsättning att förutsägbarheten och effektiviteten av samordningsreglerna i denna förordning inte påverkas i oproportionerligt hög grad (se, för ett liknande resonemang, dom Hudzinski och Wawrzyniak, EU:C:2012:339, punkterna 65–67).
- 29 Med förbehåll för den hänskjutande domstolens slutliga prövning förefaller den enda omständigheten att B. har registrerat en fast bostadsadress i Republiken Tjeckien, utan att vara bosatt där, inte kunna skapa en sådan anknytning mellan B. och denna stat, eftersom hon verkar vara bosatt med sin familj i Frankrike, där hon erhållit arbetslöshetsersättning, mammapenning från och med den 9 februari 2009 och därefter en föräldraförmån liknande den hon sedan begärt i Republiken Tjeckien.
- 30 Mot bakgrund av det ovanstående ska den första tolkningsfrågan besvaras enligt följande: Förordning nr 1408/71, och i synnerhet artikel 13 däri, ska tolkas så, att den utgör hinder mot att en medlemsstat anses som behörig stat för att bevilja en person en familjeförmån enbart mot bakgrund av att personen i fråga har en registrerad bostadsadress i denna medlemsstat, utan att denna person eller dennes familj arbetar eller är stadigvarande bosatt där. Artikel 13 i denna förordning ska tolkas så, att den också utgör hinder mot att en medlemsstat som inte är den behöriga medlemsstaten i förhållande till den ifrågavarande personen, beviljar denne familjeförmåner, såvida det inte föreligger en precis och särskilt nära anknytning mellan den aktuella situationen och denna första medlemsstat.

Den andra frågan

- 31 Med beaktande av svaret på den första frågan saknas anledning att besvara den andra frågan.

Den tredje frågan

- 32 Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje frågan för att få klarhet i huruvida förordning nr 883/2004 ska tolkas så, att den utgör hinder mot att en medlemsstat, från och med den 1 maj 2010, anses som behörig stat för att bevilja en person en familjeförmån i enlighet med dess nationella lagstiftning enbart mot bakgrund av att personen i fråga har en registrerad bostadsadress i denna medlemsstat, utan att denna person eller dennes familj arbetar eller är stadigvarande bosatt där.
- 33 Med hänsyn till den i punkt 21 i denna dom redovisade rättspraxisen konstaterar domstolen inledningsvis att artikel 11 i förordning nr 883/2004, vars lydelse motsvarar den i artikel 13 i förordning nr 1408/71, föreskriver att de personer som förordning nr 883/2004 är tillämplig på ska omfattas av endast en medlemsstats lagstiftning, närmare bestämt den behöriga statens lagstiftning. Mot bakgrund av artikel 11.3 e i den sistnämnda förordningen, och på grund av de skäl som redovisats i punkterna 24–26 i denna dom, ska B. fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat i vilken hon är bosatt.
- 34 I detta avseende konstaterar domstolen att begreppet ”bosättning” enligt artikel 1 j i förordning nr 883/2004 definieras som den ort där en person är stadigvarande bosatt. I artikel 11 i tillämpningsförordningen nr 987/2009 likställs bosättning med platsen där den berörda personen har centrum för sina intressen. I sistnämnda artikel kodifieras också de omständigheter som framkommit genom domstolens praxis och som kan beaktas vid fastställandet av denna plats, såsom vistelsens varaktighet och kontinuitet på de berörda medlemsstaternas territorier samt den berörda personens familjesituation och familjeband (se, för ett liknande resonemang, Wencel, C-589/10, EU:C:2013:303, punkt 50).
- 35 Under dessa förhållanden, och utan att det är nödvändigt att uttala sig om övergångsbestämmelserna i artikel 87 i förordning nr 883/2004, konstaterar domstolen att denna förordning inte innebär någon relevant förändring i förhållande till förordning nr 1408/71 vad gäller bestämmelserna avseende fastställandet av den behöriga staten och vad gäller begreppet bosättning, som är avgörande för utgången i det nationella målet. I det målet är Republiken Tjeckien alltså inte behörig stat i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning nr 883/2004.
- 36 Av det anförda följer att den tredje tolkningsfrågan ska besvaras enligt följande: Förordning nr 883/2004, och i synnerhet artikel 11 däri, ska tolkas så, att den utgör hinder mot att en medlemsstat anses som behörig stat för att bevilja en person en familjeförmån enbart mot bakgrund av att personen i fråga har en registrerad bostadsadress i denna medlemsstat, utan att denna person eller dennes familj arbetar eller är stadigvarande bosatt där.

Rättegångskostnader

- 37 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till EU-domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (nionde avdelningen) följande:

- 1) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen – i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 och i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 592/2008 av den 17 juni 2008 – och i synnerhet artikel 13 däri, ska tolkas så, att den utgör hinder mot att en medlemsstat anses som behörig stat för att bevilja en**

person en familjeförmån enbart mot bakgrund av att personen i fråga har en registrerad bostadsadress i denna medlemsstat, utan att denna person eller dennes familj arbetar eller stadigvarande är bosatta där. Artikel 13 i denna förordning ska tolkas så, att den också utgör hinder mot att en medlemsstat som inte är den behöriga medlemsstaten i förhållande till den ifrågavarande personen, beviljar denne familjeförmåner, såvida det inte föreligger en precis och särskilt nära anknytning mellan den aktuella situationen och denna första medlemsstat.

- 2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen – i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 988/2009 av den 16 september 2009 – och i synnerhet artikel 11 däri, ska tolkas så, att den utgör hinder mot att en medlemsstat anses som behörig stat för att bevilja en person en familjeförmån enbart mot bakgrund av att personen i fråga har en registrerad bostadsadress i denna medlemsstat, utan att denna person eller dennes familj arbetar eller är stadigvarande bosatt där.

Underskrifter